

“Коя зодия си?”. Много често ми задават този въпрос, пред който оставам много изумен. По принцип не отговарям, казвайки че не вярвам в астрология. За съжаление темата не приключва, започва урок за зодиите и как те влияят върху живота и характера на всеки човек, как дават възможност да разбираш с кого можеш да имаш добри отношения и дори дали тази година е за тебе добра или лоша: “защото астрологията е точна наука!”. Аз, да си призная, вече не чувам събеседника си и в мълчание гледам и се питам как хората вярват в това нещо, което е безкрайно глупаво! Смятам, че има хора които искат да бъдат покрити със стъклен похлупак, който ги осигурява, без да поемат отговорности. Ако всичко е писано по звездите и аз съм такъв защото това е моята зодия, за каква отговорност говорим на самия човек за себе си и своя живот? И за каква свобода на избора и какви решения?

Съгласен съм, че астрологията е точна наука, точно толкова, колкото науките на магьосниците, гледачките, врачките и т.н.: точни науки, за ограбване парите на хората!

Живеем в новото хилядолетие, където всичко е научно, всичко е добре анализирано, но невероятно, милиони хора по целия свят продължават да вярват в хороскопи, най-голямата “машина за пари”, която използва слабостите и незнанието на хората.

Абсурдно е, че всеки ден милиони хора са поставени в зависимост във връзките, в работата, в семейството, с приятелите и колегите, от хороскопите.

Абсурдно е, че цяла общност по някакъв начин се движи съгласно с фалшификатите писани във вестниците и списанията

Абсурдно е, че хороскопите днес още съществуват (не е толкова абсурдно за тези, които имат големи печалби чрез тях)

Истинската наука отдавна е доказала, че зодиите не влияят по никакъв начин на нашия живот: планетите и звездите са толкова далечни от нас за да предопределят нашето естество, а разстоянието между звездите в една зодия е толкова голямо, че е ясно че тези групирания на звездите са създадени само “формално”. Искате ли няколко примери? Вие всички знаете какво означава “светлинна година”. Всичко това, което ние виждаме в небето в този момент не е това, което е в действителност. Например светлината от слънцето пристигна до нас за 8 минути и 31 секунди: това означава, че когато гледаме слънцето ние го виждаме така както е било преди тези 8 минути, не каквото е сега!

Разстоянието от звездите до земята, е много по-голямо. Когато гледаме съзвездията „Водолей“ то е формирано от няколко звезди, от които една се намира на 103 светлинни години, друга на 612, трета на 758 и останалите на различни разстояния. При съзвездията „Козирог“ една звезда се намира на 39 светлинни години от земята, друга на 344 останалите на различни разстояния. При „Близнаци“ има една звезда, която е отдалечена от нас 34 светлинни години и друга на 903 и т.н.

Две заключения:

Първо, че тези съзвездия съществуват само заради един оптичен ефект, но в действителност звездите, които ги “формират” нямат нищо общо помежду си.

Второ, че когато се ражда един човек това което ние виждаме във вселената за тези зодии е ситуация съществуваща преди повече от 100 години и която е различна от тази в момента на раждането на същия човек...

Според астролозите ние сме повлияни в нашия характер и живота от тези небесни тела толкова далечни от нас! Не е ли по-лесно да гледаме как сме повлияни от това което ни е близо и формира нашия живот: семейството, училището,

приятелите, колегите, общността, културата и т.н.

И още!

Питали ли сте се какви са научните данни на които се основава астрологията? Тези данни са от преди 2000 години и не се развиват.

Има разлика между астрология и астрономия, и само последната е наука.

Астролозите приемат, че зодиакалните знаци са асоциирани със съзвездията, в които се намира Слънцето при раждането на човека. Зодиакалните съзвездия са дефинирани като съзвездията, които се пресичат от еклиптиката (видимият път на Слънцето по небесната сфера). В астрологията те са 12, но всъщност 13 съзвездия се пресичат от еклиптиката, като “Змиеносец“ е третото по големина зодиакално съзвездие. Астрологията не обяснява защо на именно тези 12 съзвездия се асоциират зодиакални знаци, които да оказват влияние върху човешките съдби, а не голямото съзвездие Змиеносец, или пък множеството други близки до еклиптиката съзвездия.

Друг важен въпрос, на който астролозите не дават отговор, е прецесията на земната ос, която се изразява в движение на пролетната равноденствена точка по небесната сфера с период от 26.000 години. Според астролозите, тя се намира в Овен (което е и първото астрологическо съзвездие), което е било вярно преди 2.000 години, т.е. зодиакалните знаци не съответстват на отрязака от време, в който Слънцето е в съответното съзвездие. Например, човек, роден в края на март, според астролозите е Овен, а всъщност е роден в момента от време, в който Слънцето се вижда по посока на съзвездието Риби.

Когато през 1995г английската астрологичка, г-жа Жаклин Миттон от “*Royal Astronomical Society*” предложи една реформа в астрологията заради новите открити съзвездия от астрономията, всички астролози са били срещу нея! Защо? Защото това щеше да означава, че през всичките тези 2.000 години всичко казано от астрологията е било грешно!

Искате ли да видите какво ще се получи ако гледаме позицията

на съзвездията според науката?

Но ви предупреждавам, че някой от вас днес ще се събуди с нова представа за себе си. Докато до вчера беше Лъв днес вече е Рак, от Скорпион до Везни или, още по-лошо от „Стрелец“ става “Змиеносец“, без да знае повече, какъв е неговият характер: до вчера ми харесваше планината, бях динамичен човек и имах голям успех с парите и в любовта. Изведнъж днес човек разбира, че “трябва” да обича морето, че е мързелив, и че в бизнеса няма никакъв шанс. Вече се вижда беден и самотен, защото ще загуби дори жена си, защото нейната зодия вече не е съвместима с неговата!

Разгледайте тази таблица но... на ваш риск... аз не поемам никаква отговорност!

	Астрологични дати	Астрономични дати
Овен	21 март - 20 април	19 април - 13 май
Телец	21 април - 20 май	14 май - 19 юни
Близнаци	21 май - 21 юни	20 юни - 20 юли
Рак	22 юни - 22 юли	21 юли - 9 август
Лъв	23 юли - 23 август	10 август - 15 септември
Дева	24 август - 22 септември	16 септември - 30 октомври
Везни	23 септември - 22 октомври	31 октомври - 22 ноември
Скорпион	23 октомври - 22 ноември	23 ноември - 29 ноември
Змиеносец		30 ноември - 17 декември
Стрелец	23 ноември - 21 декември	18 декември - 18 януари
Коризог	22 декември - 20 януари	19 януари - 15 февруари
Водолей	21 януари - 19 февруари	16 февруари - 11 март
Риби	20 февруари - 20 март	12 март - 18 април

Ах! Щях да забравя да кажа, че ако някой от вас, или някой от вашите близки и познати има тази хубава практика да “се

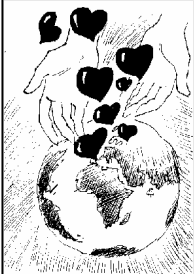
съветва” за решението на своите проблеми при астролози, гледачки, магьосници, не спирайте тази практика... със сигурност няма да има решения на вашите проблеми но поне решавате проблемите на астролозите. Те също са хора, които имат нужда от пари за да живеят и по този начин развиваме икономиката! Разбира се не забравяйте само да искате касова бележка или фактура от тях...

“Не бива да се намира у тебе (такъв), който прекарва сина си или дъщеря си през огън, предсказвач, гадател, вражач, магьосник, омайник, ни който извиква духове, ни вълшебник, нито който пита мъртви; защото, всеки, който върши това, е гнусен пред Господа, и тъкмо поради тия гнусотии Господ, Бог твой, ги изгонва отпреде ти. Бъди непорочен пред Господа, твоя Бог; защото тия народи, които ти изгонваш, слушат гадателите и предсказвачите, а това Господ, Бог твой, не ти е дал” (Второзаконие 18,10-14)

Отец Валтер Горра

Четвъртък 27 май от 18.30ч

в църквата “Свети Павел от Кръста” - Русе
по случай юбилейната година на енорията

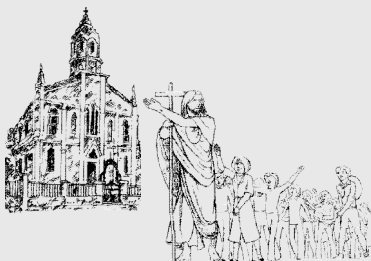

Химн на Любовта

духовен концерт за орган и хор

Часовете за неделните литургии:

09.30	Броеница
10.00	Светата Евхаристия
<hr/>	
17.45	Вечерна Молитва
18.00	Светата Евхаристия

Христос възкръсна за цялото човечество!

Имало едно време една малка уличка с голямо име, на която ставали чудеса...

Да, така започват приказките.

Нашият разказ също започва така, но с тази разлика, че не е измислен, а е истински.

Времето е сегашно и е в нощта на 3-ти срещу 4-ти април. Улицата носи името на Блажения Евгени Босилков, а онова, което прави тази нощ толкова специална е самото чудо на Възкресението Христово, почувствано и изживяно от стотици християни - православни, католици и арменци.

Наистина е голяма радостта всеки път когато Възкресение Христово се отбелязва на една и съща дата от всички християни - православни, католици и арменци. През последните 10 години това се случва вече за четвърти път, а както вече стана традиция, вярващи от трите църкви се събраха и този път на улицата, на която един срещу друг се намират двата храма – православния „Св. Николай“ и католическия „Св. Павел от Кръста“. Минути след полунощ прозвуча и гръмкото „Христос Воскресе“! Енорийските свещеници от трите църкви Отец Стефан, Отец Валтер и Отец Дираир си размениха братска прегръдка и приветстваха всички вярващи. Тримата се обърнаха към миряните с кратки послания за светлия християнски празник. В словата си напомниха, че Бог е любов,

че Възкресението на Божия син е победа над смъртта и пожелаха на всички светлината да огрява душите им. Необичайната ситуация и този път предизвика голям медиен интерес. Камери, журналисти, преки включвания по

централните емисии. Сякаш целият свят искаше да стане съпричастен на това единение.

Преди това и в двата храма – православно и католически бяха отслужени литургии. В нашия католически храм „Св. Павел от Кръста“ бе отслужена литургия на светлината. Тя започна с паленето на пасхалната свещ в двора на църквата и шествие озарявано от светлината на свещите на всички вярващи. На службата присъства и Отец Дираир от арменската църква в Русе. В очакване на възкресението в целия храм струеше атмосфера на смирение и единение с Бога. Четивата по време на Светата меса ни припомниха ключови моменти от книгата Битие, а Евангелието - за чудото на Възкресението. Както каза и отец Валтер - „Ако всичко това беше един филм или телевизионно предаване, щяхме да кажем – да, ето една много хубаво измислена история. Но това не е филм, не е просто история а самата истина – Христос възкръсна наистина!“

Да, това е една съвсем истинска улица, където се случва и едно съвсем истинско единение между християни от три църкви – католици, православни и арменци. И ще продължи да се случва. Поне със сигурност знаем, че ще се случи и следващата година, когато Великден отново се пада на една и съща дата за всички християни!

Елена Димитрова

Иисус беше на едно място
и се молеше (Лк 11,1)
7-ма част

МОЛИТВАТА НА ГЛАС

ПЛАНИНАТА

“Когато се молите, не говорете излишно като езичниците” (Матей 6,7).

Опитът ни учи, че молитвата има своите етапи на развитие. Прилича на планина, в която трябва да се прокопае тунел.

Първи етап: „празните думи”

Тази молитва не е “изграждаща”, а по-скоро “деформираща”, тоест – не е молитва. Бихме могли да не я смятаме за молитва, тя не заслужава това име, но понеже е много разпространена, трябва да поговорим и за нея. Исус Христос я осъжда, отхвърля я: *“Когато се молите, не говорете излишно като езичниците” (Матей 6, 7).* За съжаление е твърде много разпространена: механично рецитирани броеници, набързо отслужени литургии, небрежно извършвани тайнства, причастие и изповед, станали рутина могат да се срещнат доста често. Това е отчайващо. Безсмислено. И ерес. А толкова много хора прекарват целия си живот, свързани с такъв тип молитва. Има ли изход? Разбира се! Но е като да лекуваш рак. Много думи са истински рак за молитвата. А рактът не се лекува с една инжекция: налага се хирургична намеса или третиране с кобалт, за да бъдат изгорени заразените тъкани. Нужна е смелост. Първата стъпка към излекуването е да се почувстваме обезпокоени. Който не се чувства болен, няма да се излекува. Който сънува розови сънища, няма да получи подобрение.

Втори етап: когато молитвата става монолог

Когато се молим, но само от време на време, започваме да си даваме сметка, че говорим с Бога и че сме внимателни към онова, което казваме, но Бог остава все още на хиляди

километри разстояние, Бог не е личност, Бог не е жив, Бог не се чува да говори, Той е нещо от стратосферата, не е присъствие. Тогава сме в монолог.

Монолог е да говорим на себе си, да разговаряме със самите себе си, не е общуване. Нима общува с другите някой, който говори със себе си? Не, той е само странен тип, който най-вероятно не общува и със себе си. Който плува в празното.

А този начин на молитва се среща много често. И е много опасен, защото да се молим така създава илюзията, че правим нещо, а всъщност нищо не правим. В такъв случай може би е по-добре изобщо да не се молим: в такъв случай рано или късно ще усетим нуждата да потърсим някакво лекарство. Този тип молитва няма никакво въздействие върху нашите болки. Той е просто губене на време. Не ни лекува. Приспива нашата съвест.

Трети етап: диалогът

Ние можем да помогнем на нашата молитва. Когато успеем да установим диалог с Бога, тогава се молим. Тогава Бог става личност, жива личност, която ни чува, вижда, обича, съчувства, Той всъщност винаги е такъв, но не го осъзнаваме поради нашата повърхностност. И ние също ставаме живи личности, общуваме наистина с Него, и Той може по този начин наистина да общува с нас. Молитвата ни става гореща, споделяме му с вяра нашите проблеми и Го слушаме. Разликата между това и двата предишни етапа е огромна. Преди ние бяхме в центъра на нашата молитва, сега център на молитвата ни става и Той. Ние и Той, Той и ние. Ражда се приятелство. Ражда се изпит на съвестта. Появява се мост между нас и Бога. Бог вече може да се намеси и да повлияе на нашите проблеми. Бог може да ни докосне. Бог може да ни излекува. Бог може да ни промени. Ние можем да помогнем на нашата молитва. Ако застанем твърдо на това ниво на молитва, можем да имаме голям прогрес в любовта, във верността към нашите задължения, в противопоставянето ни на злото. Но трябва да се научим да живеем стабилно там. Това изисква усилия, както и метод: трябва да се научим да се концентрираме, защото

концентрацията за нас е голям проблем. Бог убягва на сетивата ни.

Бог е дух, чиста мисъл, и само ако и аз стана мисъл, бих могъл да Го достигна.

Това изисква усилия, но така нашата молитва започва да дава първите си изненадващи резултати.

ДА СЕ ТРЪГНЕ ДОБРЕ

“Не който Ми казва: Господи, Господи, а който изпълнява волята на Моя Отец Небесен” (Матей 7,21).

С правилния крак

За да се започне добре молитвата, трябва да се направи всичко възможно, за да се тръгне с правилния крак.

Първият гвоздей

Важно е да се започне, като се забие добре първият гвоздей: като се намери центъра на проблема-молитва, постоянната отправна точка, да се изясни къде трябва да бъде душата на молитвата, нейната ос, фундаменталната ѝ същност.

Молитвата е най-вече любов. Когато се убедя в това, вече съм навлязъл в душата на молитвата, вече съм в нейния център, и имам в ръце безпогрешен тест, с който да си служа постоянно: Обичам ли? Тогава се моля. Обичал ли съм? Тогава съм се молил. Напредвам ли в любовта? Тогава напредвам и в молитвата. Ако не обичам, вървя по грешен път, избрал съм неправилната писта.

Вторият гвоздей

Можем да го формулираме така: започвай винаги молитвата си, вършейки в себе си истината. Бог е истина, не понася лъжата. Когато заставаш пред Него, бъди в истината. Представяй се пред Бога такъв, какъвто си: мързелив, безволев, разсеян, изпълнен с мизерия. Искреността е смирение. Психологически е много важно да се тръгне със смирение: на това ни учи Исус,

когато ни представя притчата за фарисея и митаря. Смирението е първият компонент на любовта. Любовта, облечена в смирение, има всички гаранции, че е истинска любов.

Пътят, който ще извървим заедно

За да се научим да се молим, трябва да извървим заедно следния път:

Преди всичко трябва да се оздрави **молитвата на глас**.

Трябва да се достигне **молитвата на слушането**.

Да се върви неотклонно към **молитвата на любовта** (молитвата на сърцето).

Всеки от тези етапи е свързан с другите, всеки от тях подготвя следващите, всеки се вписва в другите, макар да могат да съществуват и поотделно.

Молитвата на глас, ако е чиста, трябва също така да съдържа любов: обръщам се към Бога и отварям за Него сърцето си, защото Го обичам и зная, че и Той ме обича. Молитвата на слушането е вече изцяло любов, но слушането ни задължава да отговорим, изцяло е ориентирано към отговора, тоест към любовта. Една добре структурирана молитва трябва винаги да съдържа следните три компонента:

Внимателна молитва на глас; молитва на слушането; молитва на любовта.

Връшане към най-същественото

За да се научим да се молим, нужно е винаги да се завръщаме към най-същественото, трябва да го правим педантично. Най-същественото е следното:

Да се молиш е да обичаш. Но трябва да добавим още две думи: **да обичаш е да се променяш.** Ако не се разбере това, няма да се разбере душата на молитвата, нейната динамика, динамичната ѝ сила. Молитвата означава да се тръгне, не да се стои на едно място. Молитвата е действие, отдаване в дар, принасяне в жертва, но също така е поправка, подреждане на

всичко, което е безредно в нас. Молитвата е да станем свободни и реализирани в Бога хора. До това не се достига, но това е целта, това трябва да бъде нашата цел. Ако молитвата не разголва нашия егоизъм, не е добре направена, ако не ти казва истината, ако не ти дава сили да погледнеш открито всичко, което не е в ред в теб, и ако не ти помага да го преодолееш, тогава тя е лъжа. Молитвата е увеличителното стъкло в твоя живот:

- трябва да увеличава, да прави добре видими за очите ти Божиите дарове и да породи в теб огромна благодарност за любовта на Бога спрямо теб;

- след това, трябва да увеличава всички твои недостатъци, за да можеш да се бориш упорито с тях, с помощта на силата, която идва от Господа, за да изтръгнеш от сърцето си всичко, което не харесва на Бога, и животът ти да стане истински Божи шедьовър.

И когато въкъщи някой ви попита: “Но защо се молиш така?”, бъдете готови да отговорите правилно: “Искам Бог да бъде доволен от мен, вие също!” и ако в семейството ти някой те нарани с дума, докато се молиш, не се обиждай, а вземи думата, която те е засегнала, включи я веднага в твоята молитва и се запитай: Има ли нещо вярно в думата, която ме наранява?

Всяка дума, която ни ранява, съдържа известна доза истина, хвърля светлина върху това, което мислиш за себе си. За теб тя е малка помощ, увеличително стъкло.

Сега започвате да разбирате защо в молитвата ние изискваме и настояваме за мълчание: как бихме могли, ако не мълчим, да проникнем в дълбините на нашата съвест?

И не си правете илюзии: колкото повече навлизате в молитвата, толкова по-големи грешници ще се чувствате, защото увеличителното стъкло ще влезе в действие. Но няма да загубите смелост от това, защото ще разберете, че: **молитвата е любов и че да обичаш е да се променяш, и когато се борите, вие се променяте.**

(продължава в следващия брой)

Групата за молитва се среща

**всяка втора и четвърта събота на месеца
в залата “Свети Йоан Павел II” на енорийския дом
(при евентуална промяна ще бъдат уведомени всички).**

Всички са поканени и всеки може да участва

Получихме благодарствено писмо от Хаити за парите (300 евро) събрани през януари месец в църква и изпратени в помощ на страдащите заради земетресението.

Благодаря на всички вас, винаги готови да помагате когато се случват тези катастрофи

Тайнството Брак

Колко години изминаха от времето когато започна тяхната история на любов, но дори “големи води не могат угаси любовта”! Тяхното взаимно обещание, което преди години дадоха пред Бога, днес е още валидно: “в щастие и нещастие, в болест и здраве, и ще те обичам и почитам през всички дни на живота си”.

На 25 април 2010г в нашата църква “Свети Павел от Кръста” през неделната литургия, съпрузите на нашата енория, които са сключили църковен брак, подновяваха и празнуваха този ден и благодариха Бога за дара на любовта дадена от Него.

Голямата радост за тези двойки и за всички нас, за тяхната вярност в това Тайнство, за което Катехизиса на Католическата Църква говори така:

Бракът, чрез който един мъж и една жена образуват съюз за живот, предназначен по своята природа за доброто на свързваме

и за създаването и възпитаването на деца, е бил издигнат от Исус Христос между кръстените до висотата на тайнство.

Светото Писание започва със създаването на мъжа и жената по образ и подобие Божие, и приключва с видението на “сватбата на Агнеца” (*Откр* 19,9). От начало до край Писанието говори за брака и за неговата “тайна”, за неговото установяване и за смисъла, който Бог му дава, за неговия произход и цел, за различните му форми на съществуване в хода на историята на спасението, за неговите трудности, произлезли от греха, и за неговото обновление в Господа (*1Кор* 1,39), в Новия Завет на Христос и Църквата.

Дълбоката общност в живота и в съпругеската любов е основана от Спасителя и устроена с Негови собствени закони... Сам Бог е автор на брака. Призванието за брак е вписано в самата природа на мъжа и на жената, такива, каквито са произлезли от ръката на Създателя. Бракът не е чисто човешка институция, въпреки многобройните промени, които е претърпял в течение на вековете при различните култури, социални структури и духовни навици. Тези различия не трябва да ни карат да забравяме неговите общи и трайни черти. Макар че достойнството на тази институция не прозира в еднаква светлина, все пак във всички култури съществува едно ясно разбиране за значимостта на брачния съюз. Защото спасението на личността и на човешкото християнско общество е тясно свързано с брачната и семейната общност.

Бог, Който създаде човека от любов, го призова също към любов, призвание основно и вродено във всяко човешко същество. Защото човек е създаден по образ и подобие на Бога, Който самият е любов. Като ги е създал мъж и жена, тяхната взаимна любов става образ на абсолютната и безупречна любов, с която Бог обикна човека. Тя е благо, и то твърде голямо благо в очите на Създателя. И тази любов, която Бог благославя, е предназначена да бъде плодотворна и да се реализира в общото дело за запазване на творението: “И благослови ги Бог, като им рече: “Плодете се и множете се, пълнете земята и обладайте я” (*Бит* 1,28).

Това, че мъжът и жената са създадени един за друг, се потвърждава и от Светото Писание: “Не е добро за човека да бъде сам” (*Бит* 2,18). Жената е “плът от плътта му”, негова равна, съвсем близка до него, дадена му от Бога като “помощ”, представляваща по този начин Бога, от когото е нашата помощ. “Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се прилепи към жена си; и ще бъдат двамата една плът” (*Бит* 2,24). Господ сам показва, че това означава едно неделимо единство на техните два живота, като припомня какво е било „в началото“¹⁰⁵ намерението на Създателя: “Тъй че те вече не са двама, а една плът” (*Мт* 19,6).

Брачният завет между Бога и Неговия народ Израил е подготвил Новия и Вечен Завет, в който Синът Божи, като се възплъти и даде Своя живот, по известен начин обедини цялото човечество, спасено от Него, като подготви така “сватбата на Агнеца”.

На прага на обществения си живот по искане на Своята Майка Исус дава Своето първо знамение по времето на едно сватбено тържество. Църквата придава голямо значение на присъствието на Исус на сватбата в Кана. Тя вижда в това потвърждение, че бракът е добро, и известява, че оттук нататък той ще бъде действен белег за присъствието на Христос.

В своята проповед Исус недвусмислено поучаваше за първоначалния смисъл на връзката между мъжа и жената, такъв, какъвто Създателят го е поискал в началото: позволеното, дадено от Мойсей мъжът да напусне жената, е било едно отстъпление поради жестокосърдието им, брачният съюз между мъжа и жената е неразтрогваем: Бог сам го е създал: “Което Бог е съчетал, човек да не разлъчва” (*Мт* 19,6).

Това недвусмислено настояване върху неразтрогваемостта на брачните връзки може да ни обърка и да изглежда на пръв поглед неосъществимо. И все пак Исус не натовари съпрузите с непосилно тежък товар, по-тежък от закона на Мойсей. Като е дошъл да възстанови първоначалния ред на сътворението, нарушен от греха, Той сам дава силата и благодатта, за да се живее в брака по новите измерения на Божието Царство. Следвайки Христос, като се отказват от самите себе си и като

понасят своя кръст, съпрузите ще могат да възприемат първоначалния смисъл на брака и да живеят в него с помощта на Христос. Тази благодат на християнския брак е плод на Христовия кръст, извор на всеки християнски живот.

Апостол Павел отбелязва това, като казва: “Вие, мъжете, обичайте жените си, както Христос обикна Църквата и предаде Себе Си за нея, за да я освети” (Еф 5,25-26). Веднага добавя: “Ще остави човек баща си и майка си и ще се прилепи към жена си и ще бъдат двамата една плът”: Тази тайна е велика, но аз говоря за Христос и за църквата” (Еф 5,31-32).

Целият християнски живот носи знака на съпружеската любов на Христос и на Църквата. Кръщението, което въвежда в Божия народ, вече е брачна тайна: то е, така да се каже, брачно измиване, което предшества сватбеното пиршество, Евхаристията. Християнският брак става на свой ред действителен знак, тайнство на завета между Христос и Църквата. Понеже означава и съобщава нейната благодат, бракът между кръстени е истинско тайнство на Новия Завет.

За да бъде това “Да” на съпрузите свободен и отговорен акт и за да има брачният съюз трайни и солидни християнски и човешки основи, *подготовката за брака* има съществено значение:

Примерът и възпитанието, дадени от родителите и семейството, остават най-правилният път за тази подготовка.

Ролята на пастирите и на християнската общност като “Божие семейство” е необходима за предаването на човешките и християнски ценности на брака и на семейството и още повече в нашата епоха, когато много от младите хора познават опита на разрушените семейни огнища, които не осигуряват достатъчно такава подготовка.

Младите трябва да се инструктират навреме и по подходящ начин, за предпочитане в лоното на семейството, за достойнството на брачната любов, нейната функция, нейното упражняване: така подготвени в целомъдрие, те ще могат в подходящия момент да се обвържат с брак.

*(от Катехизиса на Католическата Църква,
номера 1601-1605.1612-1617.1632)*

Подновяване на Съпружеските обещания

О Боже, извор на живота, Който в великата тайна на Твоята любов си осветил съпружеския пакт като символ в съюза на Христос с Неговата църква, благослови и потвърди в неразделимата общност на любов и на живот всички съпрузи на нашата енорийска общност, пречиствай и усилвай любовта им със силата на Твоя Дух, стори да бъдат свидетели и сътрудници на милостта в която расте и се строи Твоето семейство. Чрез Христа нашия Господ.

Съпрузите и съпругите се подават дясната ръка и казват:

В спомен на деня в който пред Бога ние сме се съединили в неразделимото тайнство, подновявам обещанието да бъда верен (вярна) винаги, в радост и в мъка, в здраве и в болест, и да те обича и почитам през всички дни на моя живот.

Един хубав празник за възрастните

На 11 април на Светата неделна Литургия в Катедралната Храм “Свети Павел от Кръста” бяха чествани енориашите над 75 годишна възраст. Църквата беше препълнена, от които 41 души над 75 години.

Настаниха ни на специално запазени за нас места.

С мислите си в този час са били и тези, които вече трудно се придвижват: Вацка Ковачева на 100 години, Малвина Попова (92), Мария Софронова (86), Стоян Марков (86), Жанин Мирева (84), Кирил Пейчев (83), Иван Куков (83) и онези “по млади”, които не успяха да дойдат.

Заедно с тях нас ни свързват десетилетията на живота, които са били подкрепяни от вярата.

С това внимание и почит към третата възраст в сърцата ни грееха мили чувства.

Отец Валтер и сестрите Терезита и Йола правят всичко възможно да разнообразят живота ни.

Изказваме нашата благодарност за идеята, организацията и провеждането на това тържество и им пожелаваме здраве, дълъг живот и дълги години да служат на Светата Католическа Църква.

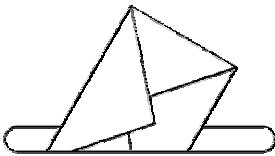
Много добре организираната среща завърши с почерпка.

Оскар и Емилия Вайбл

Оскар Емил Вайбл 23.4.1922, Катя Антонова Братанова 08.2.1923, Мария Борисова Христова 12.1.1925, Мария Йосифова Бонева 18.2.1925, Колестина Петрова Недялкова 01.1.1926, Юлия Павук Христова 02.4.1926, Неда Иванова Горанова 02.11.1926, Николай Иванов Василев 24.12.1926, Ана Петрова Камберова 10.10.1927, Милко Маринов Върбанов 28.11.1927, Росица Панайотова Върбанова 07.4.1928, Маргерита Минева Русева 05.05.1928, Емилия Павук Вайбл 03.7.1928, Агата Александрова Стоянова 26.11.1928, Рада Карлева Босилкова 23.04.1929, Стоян Стоянов Августинов 24.11.1929, Ана Иванова Тошкова 12.3.1930, Миша Маркова Радуллова 01.6.1930, Маргерита Стефанова Пейчева 15.8.1930, Мари-Жозе Люсиен Галева 12.9.1930, Ана Иванова Букович 17.10.1930, Йозефина Йосифова Дудева 25.2.1931, Рачо Гюргиев Благов 15.5.1931, Везкреса Павлова Василева 14.7.1931, Петранка Кънчева Петрова 23.10.1931, Тодор Неделчев Терзиев 29.12.1931, Корнелия Димитрова Раева 10.4.1932, Мария Михайлова Минчева 07.7.1932, Геновева Марянова Минева 05.3.1933, Неделя Тончева Караджова 05.7.1933, Димитър Димитров Бъчваров 22.7.1933, Раца Гюрова Августинова 13.8.1933, Станчо Блажев Станчев 01.9.1933, Катерина Иванова Будурова 23.9.1933, Йорданка Иванова Велчанова 16.01.1934, Стефан Марков Капелов 22.1.1934, Мария Иванова Петрова 20.4.1934, Пенка Енчева Михова 17.10.1934, Франческо Мартинов Йозов 11.1.1935, Гинка Иванова Ганчева 05.3.1935, Петра Иванова Бобойчева 29.10.1935г

Кой не се моли?

Един селянин, през един пазарен ден, се спря да яде в един препълнен ресторант където обикновено обядваше и елитът на града.

Селянинът намери място на една маса, където седяха вече други хора и направи своята поръчка на сервитъора.

Когато я направи, склучи ръцете и започна да се моли. Неговите сътрапезници го наблюдаваха с любопитство пълно с ирония, един младеж го попита:

“Във вашата къща правите ли винаги така? Молите ли се наистина всички?”

Селянинът, който спокойно беше започнал да яде, отговори: “Не, и при нас някой не се молят”.

Младежът се засмя ехидно:”Ах, да? Кой е, който не се моли?”

„Но” продължи селянинът, „например моите крави, моето магаре и моите свини...”

Ти спомняш ли си да благодариш на нашия Бог, който ти дава всеки ден необходимото за да живееш един достоен живот?

Сестра Терезита